

лошо въ добро. Вие можете да смѣняте състоянията си дотогава, докато намѣрите такава жица, която да звучи въ унисонъ съ дадена гама на природата. Това значи, да намѣрите жица, която е добъръ проводникъ на природата. Свѣтлата и бѣла жица представя Божественото начало въ човѣка, а тъмната и не-свѣтеща жица наричаме нисше естество на човѣка. Нисшето естество на човѣка се нуждае отъ култура, отъ развитие, докато се рафиниратъ грубитѣ прояви, т. е. грубитѣ човѣшки състояния.

Съвременнитѣ хора се запитватъ, защо идатъ страданията. Много просто. Страданията сж огънь, на който човѣкъ се пече. Докога ще се пече? Докато свѣтне и стане бѣлъ. — Защо трѣбва да страдамъ? — За да станешъ добъръ проводникъ. Колкото по-лошъ проводникъ е човѣкъ, толкова по-голѣмо е желанието на природата да го направи добъръ проводникъ. Щомъ пусне токъ къмъ този човѣкъ, той започва да свѣти. Човѣкъ страда главно по две причини: когато не иска да даде път на силитѣ въ природата да се проявятъ и когато природата не му дава това, което той желае. Тя поставя до устата му това, което желае и, щомъ отвори уста да го приеме, тя веднага го дръпва. Желанието на природата не е да застави човѣка да страда, но да го направи щастливъ. Той не може да бжде щастливъ, докато не стане проводникъ на енергиитѣ въ природата. Какво представя щастието? Отъ научна